Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 275 van 18 september 2026
in de zaken RvV X en RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats(en):
1. In de zaak X:
ten kantore van advocaat T. BARTOS
Rue Sous-le-Château 13
4460 GRÂCE-HOLLOGNE

2. In de zaak X:
X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^de KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 10 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2025 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij eveneens op 10 november 2026 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (RvV X).

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 november 2025 met refertenummer X.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 22 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat T. BARTOS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1. Verzoekster diende op 22 september 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Zij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 10 juli 2024 en op 26 september 2024.

1.2. Op 28 oktober 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Ook de Raad weigerde aan verzoekster bij arrest nr. 328 910 van 26 juni 2025 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Verzoekster dient op 28 juli 2025 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De commissaris-generaal verklaart dit eerste volgend verzoek om internationale bescherming op 30 oktober 2025 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"*A. Feitenrelaas*
In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Yaruba etnie.
U verliet Nigeria op 14/09/2022. Op 17/09/2022 arriveerde u in België. U diende een eerste verzoek in om internationale bescherming op 22/09/2022.
Indien u zou terugkeren naar Nigeria vreest u voor het leven van uw dochters C. en Ch. omdat u weigerde om C. te laten deelnemen aan de rituelen van de familie van uw man. Daarnaast vreest u voor het leven van uw man omdat hij zou gedood worden door zijn ontvoerders en door de persoon die verantwoordelijk is voor de dood van zijn vader, A..
Op 28/10/2024 nam het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing om u en uw man zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren omdat er geen geloof kon worden gehecht aan jullie vluchtmotieven. Jullie dienden tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De beslissing van het CGVS werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 26 juni 2025 (Arrest nr. 328.909). Jullie dienden tegen dit arrest van de RvV geen cassatieberoep in bij de Raad van State (RvS).
Op 28/07/2025 verklaarde u zich voor een tweede maal vluchteling. In het kader van uw tweede verzoek verklaren u en uw man dat jullie problemen die jullie in uw vorige aanvraag uiteenzette nog steeds actueel zijn. U vreest nog steeds dat de familie van uw man uw kinderen zullen gebruiken en vermoorden in een ritueel om toegang te krijgen tot de 'everlasting soul'.
Daarnaast plaatste uw man op zijn TikTok-account een video om de slechte elektriciteitsvoorziening in Emure Ekiti aan te klagen. Deze video ging viraal met meer dan 1 miljoen views. Honorable B. A. en gouverneur B. G. zagen de video waarin uw man zei wat ze verkeerd deden. Naar aanleiding van de video werd uw man bedreigd en door voornoemde personen juridisch aangeklaagd.
Bij terugkeer naar Nigeria vreest u dat u, uw man en uw kinderen vermoord zullen worden.
Ter staving van uw tweede verzoek leggen u en uw man volgende documenten neer: een artikel inzake de black out en reacties op Facebook; de aanklacht van de rechtbank tegen uw man; dreigementen via WhatsApp; een artikel om te bewijzen dat de elektriciteit terug is; en een kennisgeving van de rechtbank.

B. Motivering
Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.
Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen
Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet ontvankelijk is. Er dient te worden vastgesteld dat u uw volgend verzoek om internationale bescherming volledig steunt op de motieven die door uw echtgenoot O., B. Z. ((…)), ter zake werden uiteengezet. Zijn volgend verzoek om internationale bescherming werd niet-ontvankelijk verklaart. De beslissing luidt als volgt:
"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet ontvankelijk is.
In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat

de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, beschouwt de commissaris generaal het verzoek als niet ontvankelijk.

In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming moet worden vastgesteld dat u en uw vrouw opnieuw verwijzen naar de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste verzoek baseerde, met name dat jullie de rituelen van uw familie vrezen (verklaring volgend verzoek man, vraag 22-23; verklaring volgend verzoek vrouw, vraag 17,23). Wat dit betreft moet worden opgemerkt dat jullie eerste verzoek werd afgewezen omdat er geen geloof werd gehecht aan jullie motieven. De beoordeling van jullie beschermingsnood door het CGVS werd bevestigd door de RvV in haar arrest van 26 juni 2025 (Arrest nr. 328.909). Tegen deze beslissing hebben u en uw vrouw geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behouden voor zover er, wat jullie betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Het gegeven dat u en uw vrouw naar aanleiding van jullie huidig verzoek naar dezelfde verklaringen verwijzen die reeds in het kader van jullie eerder verzoek werden beoordeeld en zaken aanhaalt die volledig in het verlengde liggen daarvan, wijzigt niets aan de beoordelingen in het kader van dit eerder verzoek en is op zich niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Inzake uw verklaringen dat u het tijdelijke elektriciteitstekort in jullie regio aan de kaak stelde via uw sociale media waarna u bedreigd werd door Honorable B. A. en gouverneur B. G., moet in de eerste plaats vastgesteld worden dat u nooit eerder gewag maakte (tijdens uw eerdere procedure) van enig eigen maatschappelijk engagement. Bovendien is het uiterst merkwaardig en ruikt het naar opportunisme dat u deze berichten zou gepast hebben vanaf half april 2025, net na de zitting van de RVV betreffende uw eerste verzoek op 11/4/2025. Verder legt u geen bewijzen voor van uw sociale media, laat staan van een video van u op social media. Onder de profielnaam van uw TikTok, die op de aanklacht staat vermeld (i.e. belgiumbeasttv), valt echter op dat er geen enkele post of video staat en dat u slechts ongeveer 450 volgers hebt (zie administratief dossier; zie ingediend document nr 2). Jullie stelling dat u met een video op dit TikTok-account meer dan 1 miljoen views trok en hierdoor problemen kreeg toont u dus geenszins aan. Wat u wel voorlegt is één bericht dd.11 april van ene Valentine Faseemo, die inderdaad de powercuts aanklaagt en waarop u, samen met talrijke anderen, reageert. Hieruit blijkt echter allerminst dat u een belangrijke rol op zich neemt in deze problematiek, integendeel. Uw reactie verdwijnt als het ware in de massa. Het is dan ook niet aannemelijk dat u hiervoor zou geviseerd worden.

De artikelen waarin de black-out en de herneming van de elektriciteitsvoorziening worden beschreven zijn op zich niet van die aard om uw verklaringen en motieven aannemelijk te maken. Nergens in deze stukken worden u of uw problemen benoemd.

Hetzelfde geldt voor de Facebook-reacties, de dreigementen via WhatsApp en de juridische documenten. Dergelijke stukken kunnen immers eenvoudig worden gefabriceerd. Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat documentenfraude prevalent is in Nigeria en vrijwel alle soorten documenten kunnen op oneigenlijke wijze verkregen worden. Het betreft zowel de productie van manifeste vervalsingen dan wel de frauduleuze afgifte van authentieke documenten door corrupte functionarissen (zie administratief dossier). Documenten hebben hierdoor slechts bewijskracht wanneer zij ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Wat betreft de juridische documenten ('originating summons' met 'affidavit' en 'written adress' dd. 28/4/2025) kan bovendien worden opgemerkt dat dit enkel documenten betreffen waarmee iemand aangeeft een juridische actie te willen opstarten. Op het internet zijn talrijke templates van dergelijke documenten te vinden; Op zich tonen deze documenten niet aan dat u in Nigeria vervolgd zou worden door de autoriteiten, laat staan dat dit onterecht zou zijn. Dergelijke documenten bevatten enkel verklaringen van een zich benadeeld voelende partij, en zijn, zoals hiervoor reeds werd opgemerkt, erg vatbaar voor fraude. Dit blijkt trouwens uit de 'affidavit' waarin opmerkelijk genoeg uw persoonlijke username nog diende te worden ingevuld, wat de authenticiteit van dit document erg aantast. Dat de klager er bovendien van uit gaat dat u zich in het Verenigd Koninkrijk bevindt, met een username die duidelijk naar België verwijst, is bijkomend opmerkelijk. Het andere 'juridische' documenten ('Motion on notice', dd. 12/9/2025) betreft opnieuw enkel verklaringen vanuit de eisende partij in een geding met de vraag om een hoorzitting te organiseren. Nergens blijkt dat er ook daadwerkelijk een zaak zal volgen bij de rechtbank, immers de datum van een mogelijke hoorzitting is niet ingevuld in deze documenten. Opnieuw betreft dit geen documenten die wijzen op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Wat betreft de 'whats app'-berichten met bedreigingen dient te worden vastgesteld dat deze onmogelijk te traceren zijn en hun authenticiteit betwijfeld kan worden. Blijkbaar zijn deze ook afkomstig van 'contacts' met namen als 'Threat(en) From Nigeria' wat op zijn minst merkwaardig te noemen is. Dergelijke documenten zijn niet van aard om te besluiten tot een ontvankelijkheid van uw verzoek, aangezien ze allerminst wijzen op een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de

gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.
Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021 , de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance nigeria-october-2021 en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 https://euaa.europa.eu/publications/ nigeria-country-focus) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.
De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.
In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.
De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.
Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 https://euaa.europa.eu/publications/ nigeria-country-focus dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.
De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Ekiti actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Ekiti aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.
U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."
Na het voorgaande dient ook uw volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard te worden.

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.
Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.
Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).
Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale

bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

1.6. Bij arrest nr. 353 274 van 18 september 2026 wordt het beroep ingediend door verzoeksters echtgenoot tegen diens beslissing van 30 oktober 2025 waarbij zijn eerste volgend verzoek om internationale bescherming van 28 juli 2025 tevens niet-ontvankelijk werd verklaard, verworpen.

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoekster twee ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing, met name het verzoekschrift gekend onder rolnummer 351 886 ingediend op 10 november 2025 waarbij verzoekster wordt vertegenwoordigd door advocaat T. BARTOS en het verzoekschrift gekend onder rolnummer 353 530 ingediend door verzoekster zelf op 10 november 2025.

In casu dient te worden verwezen naar oud artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat luidde als volgt:

"*Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.*
Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften."
Met toepassing van oud artikel 39/68-2, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden de beroepen met rolnummers 339 420 en 339 612 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting wordt op voormeld oud artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet gewezen (thans vervat in artikel 2.24 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de RvV-wet)) en gesteld dat de Raad zal oordelen op basis van het laatst ingediende verzoekschrift, tenzij ter terechtzitting anders wordt aangegeven door verzoekster. Er wordt door verzoekster beslist dat het verzoekschrift met rolnummer 351 886 mag behandeld worden. Verzoekster wordt zodoende in toepassing van oud artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet geacht afstand te doen van haar verzoekschrift in de zaak met rolnummer 353 530.
De Raad zal bijgevolg enkel uitspraak doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 351 886.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift in de zaak met rolnummer 351 886

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 18/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6/2 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van "*het algemeen beginsel van voorzichtigheid*" en van "*het algemeen beginsel*" van behoorlijk bestuur.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

3.2. Stukken

3.2.1. Verweerder brengt op 6 augustus 2026 aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarbij wordt gewezen op volgende rapporten met verwijzing naar de weblink:
- EUAA Country Guidance: Nigeria van maart 2026;
- EUAA COI Report: Nigeria - Country Focus van november 2025;
- EUAA COI Report: Nigeria - Security Situation van november 2025;

- EUAA COI Query - Nigeria: Major political, security, and human rights developments van 19 januari 2026.

3.2.2. Verzoekster brengt op 24 augustus 2026 ter terechtzitting aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet met verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie in Nigeria en waaraan een medisch attest van 3 april 2026 in hoofde van haar echtgenoot wordt toegevoegd.

3.3.Beoordeling

3.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van een verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3.3. De bestreden beslissing steunt op oud artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat als volgt luidde:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Huidig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:
“*Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

De Raad merkt op dat overeenkomstig oud artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens, dient te worden nagegaan of de aangevoerde gegevens “nieuw” zijn in de zin dat zij “de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt”, m.a.w. of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om

internationale bescherming. Huidig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bevat een gelijkaardige bepaling, de aangevoerde gegevens moeten “nieuw” zijn in die zin dat zij “de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er aldus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat een verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, thans in de zin van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en 10 van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347), of voor subsidiaire bescherming, in de zin van de artikelen 3, 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.3.4. Onderzoek van de nieuwe elementen

3.3.4.1. Verzoekster volhardt in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming in haar eerdere verklaringen inzake een vrees in hoofde van haar dochters die een ritueel zouden moeten ondergaan. Verzoekster wijst daarnaast op de activiteiten van haar echtgenoot op sociale media waarop hij zich kritisch uit ten aanzien van de (lokale) autoriteiten.

Ter ondersteuning van het huidig volgend verzoek werd gewezen op de neergelegde documenten van de echtgenoot: een artikel inzake de black out en de Facebook-reacties daarop; een aanklacht van de rechtbank tegen verzoeksters echtgenoot; dreigementen via WhatsApp; een artikel om te bewijzen dat de elektriciteit terug is en een kennisgeving van de rechtbank.

Verzoekster bracht middels haar aanvullende nota nog een medisch attest van 3 april 2026 in hoofde van haar echtgenoot bij alsook informatie over de veiligheidssituatie in Nigeria.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling of het voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

3.3.4.2. In de bestreden beslissing wordt op terechte wijze gemotiveerd dat het eerste volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoekster geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

3.3.4.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoekster toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

3.3.4.4. Verzoekster, die niet betwist haar volgend beschermingsverzoek volledig te steunen op de elementen zoals uiteengezet door haar echtgenoot, beroept zich in haar verzoekschrift tevens op dezelfde feiten en middelen als deze die werden ontwikkeld door haar echtgenoot, wiens dossier gekend is bij de Raad onder nummer 351 884. Volgende overwegingen in het arrest nr. 353 274 van 18 september 2026 inzake verzoeksters echtgenoot gelden derhalve ook voor verzoekster:

“*Waar verzoeker volhardt in zijn problemen zoals afgelegd bij zijn eerste beschermingsverzoek treedt de Raad volgende pertinente bevindingen bij:*
“*In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming moet worden vastgesteld dat u en uw vrouw opnieuw verwijzen naar de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste verzoek baseerde, met name dat jullie de rituelen van uw familie vrezen (verklaring volgend verzoek man, vraag 22-23; verklaring volgend verzoek vrouw, vraag 17,23). Wat dit betreft moet worden opgemerkt dat jullie eerste*

verzoek werd afgewezen omdat er geen geloof werd gehecht aan jullie motieven. De beoordeling van jullie beschermingsnood door het CGVS werd bevestigd door de RvV in haar arrest van 26 juni 2025 (Arrest nr. 328.909). Tegen deze beslissing hebben u en uw vrouw geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er jullie geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot jullie eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behouden voor zover er, wat jullie betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Het gegeven dat u en uw vrouw naar aanleiding van jullie huidig verzoek naar dezelfde verklaringen verwijzen die reeds in het kader van jullie eerder verzoek werden beoordeeld en zaken aanhaalt die volledig in het verlengde liggen daarvan, wijzigt niets aan de beoordelingen in het kader van dit eerder verzoek en is op zich niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen."
Er wordt hierbij benadrukt dat de Raad niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). In casu weigerde de Raad aan verzoeker bij arrest nr. 328 909 van 26 juni 2025 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker diende tegen het voormelde arrest van de Raad geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Derhalve geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen en beoordeling, te dezen kracht en gezag van gewijsde. Verzoeker kan onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen een eerdere beslissing die reeds in beroep werd bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.
De Raad mag zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, quod non in casu.
Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Waar verzoeker in het kader van zijn huidig volgend verzoek onder meer blijft vasthouden aan zijn relaas zoals uiteengezet in zijn eerder verzoek om internationale bescherming en thans elementen aanreikt die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken en verder borduurt op ditzelfde relaas, voegt hij niets nieuws of wezenlijks toe aan zijn dossier.

Wat betreft de door verzoeker in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek aangehaalde activiteiten op sociale media en de in dit verband neergelegde documenten op het CGVS, wordt er in de bestreden beslissing terdege gemotiveerd:
"*Inzake uw verklaringen dat u het tijdelijke elektriciteitstekort in jullie regio aan de kaak stelde via uw sociale media waarna u bedreigd werd door Honorable B. A. en gouverneur B. G., moet in de eerste plaats vastgesteld worden dat u nooit eerder gewag maakte (tijdens uw eerdere procedure) van enig eigen maatschappelijk engagement. Bovendien is het uiterst merkwaardig en ruikt het naar opportunisme dat u deze berichten zou gepast hebben vanaf half april 2025, net na de zitting van de RVV betreffende uw eerste verzoek op 11/4/2025. Verder legt u geen bewijzen voor van uw sociale media, laat staan van een video van u op social media. Onder de profielnaam van uw TikTok, die op de aanklacht staat vermeld (i.e. belgiumbeasttv), valt echter op dat er geen enkele post of video staat en dat u slechts ongeveer 450 volgers hebt (zie administratief dossier; zie ingediend document nr 2). Jullie stelling dat u met een video op dit TikTok-account meer dan 1 miljoen views trok en hierdoor problemen kreeg toont u dus geenszins aan. Wat u wel voorlegt is één bericht dd.11 april van ene V. F., die inderdaad de powercuts aanklaagt en waarop u, samen met talrijke anderen, reageert. Hieruit blijkt echter allerminst dat u een belangrijke rol op zich neemt in deze problematiek, integendeel. Uw reactie verdwijnt als het ware in de massa. Het is dan ook niet aannemelijk dat u hiervoor zou geviseerd worden.*
De artikelen waarin de black-out en de herneming van de elektriciteitsvoorziening worden beschreven zijn op zich niet van die aard om uw verklaringen en motieven aannemelijk te maken. Nergens in deze stukken worden u of uw problemen benoemd.
Hetzelfde geldt voor de Facebook-reacties, de dreigementen via WhatsApp en de juridische documenten. Dergelijke stukken kunnen immers eenvoudig worden gefabriceerd. Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat documentenfraude prevalent is in Nigeria en vrijwel alle soorten documenten kunnen op oneigenlijke wijze verkregen worden. Het betreft zowel de productie van manifeste vervalsingen dan wel de frauduleuze afgifte van authentieke documenten door corrupte functionarissen (zie administratief dossier). Documenten hebben hierdoor slechts bewijskracht wanneer zij ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Wat betreft de juridische documenten ('originating summons' met 'affidavit' en 'written adress' dd. 28/4/2025) kan bovendien worden opgemerkt dat dit enkel documenten betreffen waarmee iemand aangeeft een juridische actie te willen opstarten. Op het internet zijn talrijke templates van dergelijke documenten te vinden; Op zich tonen deze documenten niet aan dat u in Nigeria vervolgd zou worden door de autoriteiten, laat staan dat dit onterecht zou zijn. Dergelijke documenten bevatten enkel verklaringen van een zich benadeeld voelende partij, en zijn, zoals hiervoor reeds werd opgemerkt, erg vatbaar voor fraude. Dit blijkt trouwens uit de 'affidavit' waarin opmerkelijk genoeg uw persoonlijke username nog diende te worden ingevuld, wat de authenticiteit van dit document erg aantast. Dat de klager er bovendien van uit gaat dat u zich in het Verenigd Koninkrijk bevindt, met een username die duidelijk naar België verwijst, is bijkomend opmerkelijk. Het andere 'juridische' documenten ('Motion on notice', dd. 12/9/2025) betreft opnieuw enkel verklaringen vanuit de eisende partij in een geding met de vraag om een hoorzitting te organiseren. Nergens blijkt dat er ook daadwerkelijk een zaak zal volgen bij de rechtbank, immers de datum van een mogelijke hoorzitting is niet ingevuld in deze documenten. Opnieuw betreft dit geen documenten die wijzen op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade.
Wat betreft de 'whats app'-berichten met bedreigingen dient te worden vastgesteld dat deze onmogelijk te traceren zijn en hun authenticiteit betwijfeld kan worden. Blijkbaar zijn deze ook afkomstig van 'contacts' met namen als 'Threat(en) From Nigeria' wat op zijn minst merkwaardig te noemen is. Dergelijke documenten zijn niet van aard om te besluiten tot een ontvankelijkheid van uw verzoek, aangezien ze allerminst wijzen op een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming."
Verzoeker slaagt er niet in voorgaande omstandige motieven te ontkrachten.
Verzoeker beklemtoont de neergelegde documenten en bekritiseert verweerders vormelijke appreciatie doch brengt geenszins valabele argumenten bij die de vormelijke alsook inhoudelijke beoordeling van de documenten die steun vindt in de beschikbare landeninformatie, kunnen ombuigen.
Er wordt in dit verband aan herinnerd dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten, quod in casu (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714).

Waar verzoeker ter terechtzitting zijn Tiktok-activiteiten en zichtbaarheid daarop benadrukt moet de Raad evenwel vaststellen dat hij ook thans in gebreke blijft hiervan enig bewijs bij te brengen en hij geenszins de bevindingen van verweerder inzake het gevonden Tiktok-profiel en zijn beperkte bereik/zichtbaarheid hierbij weerlegt. Waar ter terechtzitting in dit verband nog wordt aangehaald dat er een nieuwe (rechts)zaak werd geopend tegen verzoeker en er jegens hem een onderzoek lopende zou zijn, moet vastgesteld worden dat in casu geen originele, authentieke, vertaalde, bewijskrachtige documenten voorliggen die dergelijke bewering kunnen staven, te meer gelet op bovenstaande overwegingen en de in het dossier beschikbare informatie inzake corruptie en documentenfraude in Nigeria.

Inzake de verwijzingen in het verzoekschrift naar "obscurantistische gebruiken" en de aangehaalde algemene landeninformatie, persartikels en sociale media berichtgeving in verzoekers aanvullende nota's omtrent veiligheidsincidenten in Nigeria waaronder ontvoeringen en geweld in de Ekiti-gemeenschap jegens onder meer gelovigen, wordt opgemerkt dat deze niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn regio van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.
Omtrent de door verzoeker aangehaalde incidenten jegens christenen wordt er voorts nog aangestipt dat uit de beschikbare actuele landeninformatie niet kan blijken dat christenen als zodanig overal in Nigeria systematisch worden vervolgd of dat hun situatie zodanig is dat iedere christen bij terugkeer naar zijn regio van herkomst een gegronde vervolgingsvrees heeft. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker, wiens vluchtrelaas ongeloofwaardig werd bevonden en die afkomstig is uit de deelstaat Ekiti, blijft hiertoe in gebreke.

Met betrekking tot het "medisch attest bij fysiek geweld" van 3 april 2026 bijgebracht middels verzoekers aanvullende nota's waarin melding wordt gemaakt van meerdere littekens moet de Raad nog opmerken dat deze niet kan gelden als sluitend bewijs voor verzoekers vrees of voorgehouden problemen. Dit stuk kan geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen en de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming.
Uit dit medisch attest inzake verzoekers littekens en de door verzoeker zelf opgeworpen oorzaken van deze letsels kan immers in geen geval de precieze feitelijke omstandigheden afgeleid worden waarin deze werden opgelopen.

Rekening houdend met zijn bevindingen kan een arts vermoedens hebben over de oorzaak van de medische problemen/littekens, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin deze werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt en dit binnen de context van medische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.
De Raad wijst er hierbij op dat neergelegde documenten samen met de verklaringen en algemene landeninformatie moeten worden beoordeeld in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Een medisch attest kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maakt het deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Een medisch attest moet daarom steeds worden beoordeeld in samenhang met de afgelegde verklaringen. In casu wordt evenwel geen geloof gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. Alles in acht genomen, oordeelt de Raad dat in casu er geen sterk vermoeden of aanwijzing blijkt dat de verzoekers littekens het gevolg zijn van zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas."

3.3.4.5. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347 kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van deze verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:
- de situatie waar "er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn (heden: artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347) bedoelde ernstige bedreiging zou lopen" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van een verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat "hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.
In casu kan gewezen worden op volgende geactualiseerde analyse in verweerders aanvullende nota:
"*Het bestaan van een gewapend conflict volstaat niet om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar er moet ten minste sprake zijn van een situatie van willekeurig geweld. Het geweldsniveau in Nigeria kan verschillen van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per staat moet rekening worden gehouden met de volgende elementen:*
i) De aanwezigheid van actoren van geweld;
ii) De aard van de gebruikte tactieken en methoden;
iii) De frequentie van veiligheidsincidenten;
iv) De mate waarin het geweld geografisch gespreid is binnen een staat;
v) Het aantal burgerslachtoffers;
vi) De mate waarin burgers de staat zijn ontvlucht als gevolg van het gewapend conflict.
Bij met de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Nigeria wordt rekening gehouden de EUAA Country Guidance: Nigeria van maart 2026 (beschikbaar op https:// www.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2026-03/2026_CG_Nigeria.pdf), het EUAA COI Report: Nigeria - Country Focus van november 2025 (beschikbaar op https://www.euaa.europa.eu/sites/ default/files/publications/2025-11/2025_11_EUAA_COI_Country_Focus_Nigeria.pdf), het EUAA COI Report: Nigeria – Security Situation van november 2025 (beschikbaar op https://www.euaa.europa.eu/ sites/default/files/publications/2025-11/2025_11_EUAA_COI_Report_Nigeria_Security_Situation_1.pdf) EUAA COI Query - Nigeria: Major political, security, and human en de rights developments van 19 januari 2026 (beschikbaar op https://www.euaa.europa.eu/sites/default/files/ publications/2026-02/2026_01_EUAA_COI_Query_Response_Q4_Nigeria_Major_political_security_human_r ights_develp
Wat betreft de algemene situatie in Nigeria:
Uit de voorgaande informatie blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: het

gewapende conflict tussen Boko Haram en (aan de staat gelieerde) strijdkrachten in de noordoostelijke regio, of het gewapend conflict tussen Lakurawa en (aan de staat gelieerde) troepen in de noordwestelijke regio; het gewapend conflict tussen Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP); het gewapend conflict tussen gewapende separatistische groeperingen, zoals ESN (de paramilitaire vleugel van IPOB) en Nigeriaanse veiligheidsgroepen in de zuidoostelijke regio; gewapende conflicten van gemeenschapsmilities van boeren en veehouders in verschillende staten in Noord-Centraal, Noordwest- en Zuid-Zuid-regio's; en het crimineel geweld zoals de vergeldingsaanvallen door burgerwachten of burgermilities en jongerengroepen tegen gewapende groeperingen, alsook de gewapende confrontaties tussen gewapende sekten of bendes.
De dynamiek van het geweld in Nigeria gaat gepaard met overlappende actoren, waardoor het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten steeds vager wordt. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.
Volgens de commissaris-generaal is er in geen enkele staat in Nigeria sprake van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347. In een aantal deelstaten zoals Borno, Katsina, Zamfara, Benue, Abuja/ Federal Capital Territory, Kogi, Kwara, Nasarawa, Niger, Plateau, Adamawa, Taraba, Yobe, Kaduna, Sokoto en Kebbi vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de loutere aanwezigheid in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.
De overige 21 deelstaten zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347. Verzoeker bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."
Verzoekster brengt geenszins pertinente elementen of andersluidende objectieve informatie bij in het kader van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347 waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop verweerders analyse is gebaseerd, niet actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.
Verzoeksters verwijzingen in haar verzoekschrift naar "obscurantistische gebruiken" in Nigeria en de algemene situatie aldaar en de berichtgeving die verzoekster bijbrengt middels haar aanvullende nota doen geen afbreuk aan bovenstaande analyse met betrekking tot de veiligheidssituatie in Ekiti.
Immers wordt niet betwist dat er zich in de deelstaat Ekiti veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen waarbij diverse actoren kunnen zijn betrokken. Het geheel van de landeninformatie wijst er evenwel op dat er in deze deelstaat actueel en in het algemeen geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict waardoor nog kan opgemerkt worden dat de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* overigens niet stelt.
Verzoeksters verwijzingen naar verschillende veiligheidsincidenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande bevindingen te meer in deze analyse immers rekening wordt gehouden met de regionale verschillen inzake het geweldsniveau en de impact van het geweld in Nigeria, de typologie van het geweld, de betrokken actoren en het aantal burgerslachtoffers in Nigeria in het algemeen en de staat Ekiti in het bijzonder. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Ekiti aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347.
Verzoekster toont met haar betoog in haar verzoekschrift en aanvullende nota zodoende niet aan dat de mate van willekeurig geweld in de staat Ekiti dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347 bedoelde ernstige bedreiging.
De informatie over andere staten dan Ekiti is, gelet op verzoeksters verklaringen over haar regio van herkomst, verder niet dienstig.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.3.5. Verzoekster slaagt er, gelet op het geheel van wat voorafgaat, niet in om nieuwe elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling, in de zin van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en 10 van de Verordening (EU) 2024/1347, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 3, 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal terecht besloten om het tweede beschermingsverzoek *in casu* niet-ontvankelijk te verklaren. Aangezien artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet niet is

geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming.

3.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.7. Waar verzoekster de schending aanvoert van het thans opgeheven artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin werd gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet (cf. heden vervat in artikel 4, lid 4 van de Verordening (EU) 2024/1347). Verzoeksters verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

3.3.8. Waar verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar nieuwe elementen of feiten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij de DVZ de kans kreeg om haar verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van haar huidig (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekster in het kader van haar volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat zij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (eerste volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en haar beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.3.10. De uiteenzetting van verzoekster laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

3.3.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	H. CALIKOGLU